

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Adnotationes || Et Meditationes || In Evangelia Qvae || In
Sacrosancto Mis-||sae Sacrificio || Toto Anno || Legvntvr;||**

Nadal, Gerónimo

Antuerpiæ, M. D. XCV.

Curat Iesvs decem leprosos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78158](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78158)

DOMINICA XIII. POST PENTECOSTEN.

Curat Iesvs decem leprosos.

LVC. XVII.

ANNO XXXIII.

In cxxxviij. imaginem adnotatiuncula.

cxxxviij.

81.

A. Castellum in Samaria, ubi leprosos sanavit IESVS.

D. Videns illos IESVS dicit; Ite, ostendite vos Sacerdotibus.

B. Domus extra castellum, ubi leprosi vitam miserè sustentabant.

E. Dum irent, mundantur omnes.

C. Cum iret IESVS in castellum, occurrunt ei decem leprosi, clamant; IESV Præceptor, &c.

F. Unus tamen solus videns se mundatum, rediit, & voce magna, procidens in faciem ante IESVM, gratias egit.

EVANGELIVM MISSÆ.

LVC. XVII.

ET factum est dum iret in Hierusalem, transibat per mediam Samariam & Galilæam. Et cum ingrederetur quoddam^a castellum, ^aoccurrerunt ei decem viri^b leprosi: qui steterunt à longè, & leuauerunt vocem, dicentes; Iesv Præceptor, misere nostri. Quos vt^d vidit, dixit; Ite, ostendite vos Sacerdotibus. Et factum est dum^e irent, mundati sunt. ^fUnus autem ex illis vt vidit quia mundatus est, regressus est, cum magna voce magnificans Deum: & cecidit in facie ante pedes eius gratias agēs: & hic erat Samaritanus. Respondens autem Iesvs, dixit, Nonne decem mundati sunt? & nouem vbi sunt? Non est inuentus qui rediret, & daret gloriam Deo, nisi hic alienigena. Et ait illi; Surge, vade, quia fides tua tefalum fecit.

ADNOTATIO.

A. Castellum in Samaria: per mediam Galilæam enim & Samariam habebat iter Hierosolymam IESVS, non amplius rediturus in Galilæam ante passionem. Præmiserat autem Iacobum & Ioannem in ciuitatem Samaritanorū, vt pararet illi: quibus repulsis non tamen propterea noluit Samaritanos beneficio prosequi; abiens enim in aliud Castellū, leprosos eorū curauit.

B. Domus extra oppidum, vbi decem leprosi separati ab hominum consuetudine vitam miserè sustentabant.

C. Et hi quidem exciti celebritate nominis Christi transeuntis, ei obuiam procedunt; & ad genua omnes prouoluti, suppliciter leuata voce dicunt; IESV Præceptor, misere nobis.

D. IESVS illos oculis suæ etiā misericordiæ

primum aspicit, deinde dicit eis; Ite, ostendite vos Sacerdotibus. Nunquam nō significat Christus in sanandis infirmis, vel mortuis suscitandis, virtutem Sacramentorū institutū, ac rationem. Hic etiam ministerium indicat sacramenti Pœnitentiæ, confessionem item iubet enim ad Sacerdotes ire, & lepram manifestare: mundat etiam lepram antequam se Sacerdoti aperiant, dum ad eum pergerēt; vt solent per cōtritionem remitti peccata ante confessionē, vel sacramentalem absolutionem, ex harum voto.

E. Leprosi abeuntes versus Hierosolymam, in itinere à lepra liberantur: & ex his vnus tantumodo rediit ad IESVM gratias acturus, alij immemores beneficij discedunt.

F. Unus, & Samaritanus quidem, cum alijs esset

Ty 3

*sent Iudæi, ut sensit in se etiam interius benefici-
cium, se non solum à lepra carnis, sed spiritus
sanatum, exclamans, & magnificans Deum re-
dit, procidit in faciem suam ante IESVM, &*

*gratias illi agit. Vtinam non esset hoc exemplum
frequens, ut e decē ne vnus quidem agnosceret
beneficium quod accipit in absolutione sacerdo-
tis, quaremituntur in Christo peccata.*

MEDITATIO.

Sciebā quoddam essem leprosus, sed nunc ex-
craſti me, Christe IESV bone, ut agnos-
cā in me multas esse decades leproſorū. Decē
enim sunt in me leproſi, exteriores quinque
sensus, visus, auditus, olfactus, gustus, & tactus,
cum sibi respondentibus ſpiritualibus quin-
que. Iam enim primum quinque ſensus ex-
terni ex fomite, qui in nobis peſeuerat, male
ac variè affecti sunt, leproſi sunt, tum maio-
rem indies concipiunt infectionem ex impu-
ritate obiectorum & sensationum. Morboſa
enim sunt omnia ſenſuum obiecta, vnde &
ſenſuum operationes, ut mundus totus cor-
ruptus est tanta peccatorum spurcitia & con-
taminatione; augemus nos continenter no-
ſtris peccatis illam contaminationē. Addun-
tur quinque ſensus ſpiritus, qui his ſenſibus
opportune respondent; visui & auditui fidei
ſensus duo, olfactui ſensus ſpei, tactui & gu-
ſtui duo item ſensus amoris ſive charitatis.
Hi ergo ſensus ſpiritus, qui fruſtuoſi admodū
eſſe poſſent, ſunt tamen in nobis valde infor-
mes & imperfecti, atque ē nobis quali lepro-
ſi. Succedunt quinque interiores ſensus ani-
mæ, cōmunis videlicet ſensus, imaginatiua ſi-
ue phantasia, æſtimatiua, cogitatiua ſive dia-
noſa, & memoria. Hi ſensus, heu miſeriam! &
corrupti ſunt magis, ac magis leproſi; concipi-
unt enim ab externis, eorumque operatio-
nibus, ſuas contaminationes, & de ſuis opera-
tionibus addunt plures: qui cū magis acce-
dant ad intellectus, volūtaſis, & ſpiritus ope-
rationes, eō ſua corruptione obſunt magis.
His præterea ſua proportionē reſpōdet quin-
que ſpirituales ſensus, communis, cū deuote
mouent ſenſu exteriorū obiecta in eorū
præſentia ſua varietate & collatione; imagi-
natiua cum æſtimatiua ſubſeruit meditationi,
illa dat ſpiritus intelligentiam, hæc mouet
ad ſinceros affectus animi; cogitatiua fruſtū
meditationis traducit ad contemplationem;
memoriæ tandem fidele miniſterium con-
ſeruat omnes has ſensationes cum ſuis ſpiri-
tus fruſtibus, & opportune eas repræſentat ad
orationis uſum. Ad hos ſensus attingent diui-

næ reuelationes quæcunque ſunt per phan-
taſmata atque imagines. Neque verò ad hos
non deriuantur ſui ſensus ſpirituales fidei,
ſpei, & charitatis ut ad exteriores; & quidem
copioſius, atque ſublimius, maioriq; cum
ſpiritus utilitate. Per omnes autem ſenſuum
decades quantæ peruagantur imperfectiones
in nobis! quot ſeſe adiungūt euſiſſigio, etiam-
ſi puræ illæ incipiunt eſſe operationes! Porro
autem quī poſſum meos illos decē leproſos
præterire, hoc eſt decem præceptorum legis
tuæ obſervationes, in quas quā multæ incur-
rūt infirmitates, negligentia, & impuritates?
Vides, Domine IESV ſancte, quā multos
leproſos ego habeam: & in omnibus clamo
ad te, & à longē quidem; longiſſimē enim à
te ab ſum cum tāta leproſorum multitudine:
propterea clamo magis, adiuua clamorem
meum, ut ad tuas aures miſericordiæ & piete-
tis perueniat; ingens enim erit clamor ſi ad
te pertingar, ſi audias, ſi iuues. Intelligo ſimul
de tua gratia tunc fore clamorem maiorem,
ſi ex profundis clamem ad te, & quō profun-
dius id faciam & longius, eō maior erit cla-
mor meus ad te. Qui enim temere, vel ſuper-
bē, vel quaſi ex ſe ad te contendit accedere, is
longē recedit: qui contra profunda id facit
humiliare atque animi ſimplicitate, is quō
hoc facit & uenit & profundiſſimē, eō magis ad
te fontem ſalutis & uitæ accedit. Adiuua IESV
Præceptor, ſana infirmitates & lepras om-
nes. Miſerere mearum leprarum, tu es ſalus
noſtra, tu Saluator, tu Præceptor noſter: præ-
cipe Domine, & ſanabor. Quod ſi in hac
mortalitate relinquis ad exercitiū noſtras fo-
mitis & aliorum hoſtium noſtrorum impu-
gnationes atque importunitates, ut facere ſo-
les de tua ſapientia, illud oro, Domine, ut quā
plurimas ſopias, & quæ erunt reſiduæ, ut de
his mihi victoriam perpetuam gratificeris; &
facias ut ex tuis donis in meis operationibus
ſpiritus verſet, & ira utat potentijs meis, ut earum
imperfectiones vel infirmitates ne ope-
rationes meas contaminent. Amen.

DOMI-